

[H. F. Ulrichsen.]

teresseret i alle Bestræbelser, som gaar ud paa at fremme Ædrueligheden, og derfor ser vi med meget stor Sympati paa alle de Bestemmelser som kan bidrage til at mindske Drikfældigheden og dens Følger i Samfundet. Derfor kunde vi meget vel tænke os at forhandle om Bestemmelser, som svarede til eller havde Lighed med de Bestemmelser, som findes i Kapitlerne V og VI, uden at man dog naturligvis paa Forhaand kan binde sig til Bestemmelser i den Form, hvori de findes i det foreliggende Lovforslag. Der findes f. Eks. deriblandt Bestemmelser, som vistnok vil faa en uheldig Virkning, og som kan give Anledning til for megen Indblanding i de enkeltes Familieforhold og til Spioneri.

Lovforslagets § 24 om midlertidige Forholdsregler mod stærke Drikke er en efter mit Skøn unødvendig Udvidelse af Beværterlovens § 29. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har allerede omtalt, at Bestemmelsens første Punktum har en noget mærkelig Affattelse; de Eksempler, der er angivet, og som naturligvis ikke gør Forring paa at være udtømmende, er ikke alle lige heldigt valgt, Udtryk som: „Massebesøg af Fiskere og Søfolk“ faar let en vis social Karakter, synes rettet imod en bestemt Klasse af Befolkningen, faar med andre Ord en Karakter, som man ikke fra alle Sider vil være meget begejstret for. Jeg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa Udtrykket „Arbejdsstandsninger“. At man nævner dette, kunde tyde paa, at man fra Forslagsstillernes Side mener, at de organiserede Arbejdere skulde være Folk, der var særlig udsat for at blive Ofre for Drikfældighed; men jeg synes ikke, at det, der er foregaaet her i Danmark under de forskellige Arbejdsstandsninger, i og for sig tyder paa, at der skulde være særlig Tilbøjelighed blandt de organiserede Arbejdere til under Arbejdsstandsninger at hengive sig til Drikkeri i et saadant Omfang, at det er nødvendigt at skabe Undtagelsesbestemmelser for Folk, tilhørende de Lag af Samfundet

Kapitel VIII omhandler Forsendelse af stærke Drikke. § 25 indeholder Bestemmelser, der om muligt er endnu mere mærkelige end en hel Række af Bestemmelserne i de foregaaende Paragraffer. Jeg skal kun citere den første Linie af § 25:

„Udbringning af stærke Drikke ved Ruteautomobiler, Ølvogne og lignende Transportmidler maa“ o. s. v.
Allerede rent lovtæknisk er det en højst mærkelig Affattelse. Hvad er „Ølvogne og lig-

nende Transportmidler“? Det er mærkeligt, at Bestemmelsen kun angaar Ruteautomobiler. Der findes, saa vidt jeg kan se, ikke noget som helst om Jernbaner, og der vil alene derfor være Grundlag for en harmdirrende Henvendelse fra Ruteautomobilerne om, hvorfor Ruteautomobilerne skal indskrænkes i deres Rettigheder, medens derimod disse slemme Jernbaner, der konkurrerer med dem, har Lov til at medtage saa mange Ølkasser og saa mange Kasser med Spiritus, som det skal være. Da den paagældende Bestemmelse ikke tager Sigte hverken paa Jernbaner og navnlig heller ikke paa private Køretøjer, vil den ikke faa nogen som helst Betydning, og den vilde vistnok, naar den skulde gennemføres, medføre, at Landet, jeg havde nær sagt blev delt i Tolddistrikter, at der blev lavet en hel Grænse mellem de tørlagte Egne og de ikke tørlagte Egne, med andre Ord, at man fik et Danmark, der svarede til et Fortidens Danmark med Acciseboder, med Funktionærer, der undersøgte og ransagede de paagældende Køretøjer, naar de kom til det paagældende Distrikts Grænse. Jeg tror, det vilde skabe overordentlig uheldige Forhold at faa indført saadanne Retsregler. Man vil naturligvis, naar man læser Lovforslagets § 25, se, at det vil være muligt at føre Drikkevarer bestemte til vaade Egne gennem tørlagte Egne, men jeg kunde tænke mig, at en hel Mængde Virksomheder vilde være meget ilde stillet, hvis de skulde forsøge derpaa, idet de vilde være udsat for Mistanke om, at de paagældende Varer var bestemt til en eller anden indenfor det tørlagte Distrikt, og man vilde derfor sikkert af al Magt undgaa at passere gennem de Kommuner eller de Amter, hvor der var indført et lokalt Forbud. Bestemmelserne vilde derfor give Anledning til en Række Misbrug, til Posekigeri, kunde kun gennemføres med et meget stort Funktionærapparat, kunde kun gennemføres, hvis man i stort Omfang vendte tilbage til Fortidens System med Bomme og med alle mulige Spærringsforanstaltninger for at kontrollere Adgangen til de tørlagte Distrikter.

§ 26 omhandler tvungent Afhold i visse Stillinger. Nu er vi jo alle sammen enige i, at det gælder om, at de Folk, der er ansat i de Stillinger, som nævnes i denne Paragraf, er Folk, paa hvis Rygte der med Hensyn til Ædruelighed ikke kan sættes den mindste Plet; alle fornuftige Mennesker vil være enige i, at de Folk, der er ansat ved de offentlige Transportmidler eller i Politiets Tjeneste, bør være Folk, der altid opfører sig saaledes, at ingen med Rette kan sige,